

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatus De Conscientia, De Peccatis, De Legibus, De Fide, Spe,
Et Charitate

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

14 Quæ bona publicentur publicatis bonis alicuius clerici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

PUNCTUM XIV.

Quae bona publicentur publicatis bonis, alicuius clerici.

- 1 Bona Ecclesiae non publicantur.
- 2 Bona patrimonialia publicantur.
- 3 Bona clericorum acquisita titulo beneficii probabiliter est spectata communi non publicari, sed Ecclesiae applicanda esse.
- 4 In Hispania, ubi de iis bonis testari potest clericus, si sicut ea usurpare potest.

1 **C**onstat ex Clement. 2. de haereticis, bona Ecclesiae non publicari, & sic attentantes ex communicatione innotari quae excommunicatio quando, & quas personas comprehendat, & ob quas actiones imposita sit, bene explicat Sanchez lib. 2. in Decal. cap. 20. a num. 3. & nos dicimus in tract. de excommunicationibus specialibus non reservatis.

2 Secundò constat bona patrimonialia clericorum publicari, quia secundum omnes de his libere disponere possunt clerici tam contractu, quam testamento, cap. quia nos, de testamentis. Ad haec reducitur ea, quae clericus acquirit non ex beneficio, sed ratione alicuius ministerii Ecclesiastici, ut puta pro sacris faciendis pro concionibus, pro sacramentorum ministerio, pro defunctorum sepultura, pro vicaria ministerio ad tempus concessa, & similibus; quia de his omnibus possunt clerici & Episcopi libere testari, & in extantibus haeredes transmittere, ac proinde delinquendo in fidei cum alienatione tradit Sanchez lib. 2. in Decal. c. 20. num. 2. & 23. Farinacius de haereticis, quae lib. 190. §. 11. num. 154.

3 Difficultas ergo est de bonis clericorum acquisitis titulo beneficii Ecclesiastici, siue bona immobilia sint, siue mobilia; an inquam haec sicut applicentur, vel Ecclesiae, ex qua delumpra sunt debeant relinquere? Varia sunt Doctorum placita, ut videtur potest in Farinac. supra, illis omnia veta resolutio est attento iure communi bona clericorum ex fructibus beneficii percepta, non posse à fisco occupari, sed necessariò applicanda esse Ecclesiae pro rata, à quibus stipendia receperunt, quia ita habetur in cap. excommunicamus. §. ad munus, de haereticis, iuncta glossa. Ratio huius dispositionis est, quia haec bona non possunt clericis in haeredes extraneos transmittere, quia Ecclesiae, post illorum obitum cedunt, cap. prolatum, l. 2. c. quia nos, cap. requiritur de testamentis. sed ea, quae in haeredes extraneos nequeunt transmitti, neque possunt in fisco loco haeredis extranei succedentem, ut saepe repetitum est, Ergo: & ita docent Azor. 1. part. lib. 8. cap. 12. quae lib. 14. Sanchez cap. 20. num. 24. Farinacius num. 160. Neque in hoc est vlla differentia inter acquisita ex beneficio simpliciter, ut curato, cum textus in cap. excommunicamus, nullam distinctionem fecerit: ex quocumque beneficio acquisita sunt, sunt formaliter clerici bona, & Ecclesiarum stipendia, ac proinde Ecclesiae, à quibus stipendia receperunt, applicanda: sic Couarruias tit. 2. variarum, cap. 9. num. 11. sine. Sanchez Farinacius supra.

4 Verum cum aliquibus locis ut in Hispania, consuetudine inductum sit clericos testari posse de acquisitis titulo cuiuscumque beneficii Ecclesiastici, ut innumerus relatis probat Mantien. l. 3. tit. 8. lib. 5. recop. per illam legem efficitur sane, si fisco occupet bona alicuius clerici, & haec occupare: sic Valquez l. 2. disp. 26. cap. 2. num. 19. Pegna. 3. part. director. comment. 161. Azor. quae lib. 14. Sanchez num. 25. Bonacina disp. 3. de detracti q. 8. p. ult. §. 1. n. 19.

PUNCTUM XV.

An bona delinquentis existentia in alieno territorio à iudice confiscante comprehendantur in confiscatione ab illo facta.

- 1 Si confiscatio faciendae est vigore iuris communis comprehendantur, secus si vigore statuti non vigentis illo in loco in quo bona sita sunt.
- 2 At si sit confiscatio iure speciali vigente in territorio ubi bona sita sunt sub distinctione responderetur.
- 3 Exe cutio confiscationis nunquam fit, nisi per officiales illius loci, in quo bona sita sunt.

1 **C**etera res est publicari, si confiscatio sit vigore legis communis, hoc est, legis latae à superiore vtriusque territorij, & iudicis, & loci, ubi bona sita sunt, ut in crimine haereticis, contingit: ita multis relatis docent Farinacius praxi quae lib. 25. num. 100. Peregrinus lib. 5. tit. 1. num. 158. Clarus quae lib. 78. n. 27. Sanchez lib. 4. Decalog. cap. 20. num. 31. Bonacina disp. 3. q. 8. punct. ultim. §. 1. num. 21. Si autem confiscatio faciendae est iure speciali, seu municipali, quod in territorio, ubi bona sita sunt

res Doctores, quos refert, & sequitur Anton. Gomez l. 78. Tauri in fine. Mantienzo glossa 2. num. 2. Azucedo num. 6. Sanch. num. 33. his ut certis suppositis.

Duplex est difficultas an quoties publicatur dos ob delictum vxoris, publicetur non solum quoad proprietatem, sed etiam quoad usufructum: & dubium procedit, cum delictum tale est, ob quod poena mortis non imponitur vxori; sed viua relinquatur quia tunc dos quoad usufructum videtur ad virum pertinere, transiit enim illi pro oneribus matrimonij l. dotis fructus ff. de iure dotium, & l. pro oneribus, C. eod. tit. sed fisco non occupat bona quae aliena sunt à delincente. Ergo neque occupare potest usufructum dotis. Adde ob delictum alienum non debere vitum innocentem puniri; puniretur autem, si usufructu privaretur, & ex alia parte obligatur vxorem alere. Ergo non est sciendum confiscationem extendi ad usufructum dotis constanter matrimonio, sic est dubius, & relinquens cogitandum, tenet Palaz. rubr. in repetit. rubr. de donat. inter virum, & vxorem fol. 46 §. 66. col. 4. Ioann. Lupus eadem §. 66. num. 33. fac. Bonacina reputat probabile disp. 3. de contract. q. 8. p. ult. §. 1. num. 17.

6 Nullominus verius est, & probabilius, dotem confiscari non solum quoad proprietatem, sed etiam quoad usufructum sic Mantienzo l. 1. tit. 9. lib. 5. recop. §. l. 1. n. 4. Azucedo ibi. n. 5. Anton. Gomez l. 78. Tauri, num. 6. Cañillo num. 2. Sanch. lib. 2. cap. 17. num. 31 & in crimine haereticis docuit Ioann. Rojas sing. 11. Zúñch. tra. 7. de haer. c. 25. num. 4. sine. Locius Zechius in summa, part. tit. de iure, rubr. de haer. cap. 16. vers. quindò amittitur Farinacius q. 190. num. 54. Rationes huius sententiae adducit Anton. Gomez Prima, quia in dubio lex, vel dispositio re ferens sed ad aliqua bona, intelligi debet secundum proprietatem, & usufructum: ex text. in l. restituere, ff. de verborum significat. textus in l. videamus, §. in Fabiana, ff. de iur. iur. textus in l. conseruatione, ff. de reg. iur. cum autem ex nostri regni ob quodlibet delictum vxoris dicat dotem, vel eius partem confiscari potest: & secundum ius commune ob quinque illa delicta confiscanda venit, efficitur venire secundum proprietatem, & usufructum. Secunda, quia haec est alienatio non ex contractu sed ex delicto, quae vocatur alienatio iudicialis, & inducta per legem. Poterit ergo in illa maritus praedicti, argument. textus in l. alienatione, ff. familiae erciscunda. Tertia dos proprie dicitur cum matrimonio constat. Ergo si dos confiscatur ob delictum vxoris, constanter matrimonio confiscanda venit.

7 Neque ratio in contrarium videtur. Fateor enim dotem dari ad onera matrimonij subeunda: at si mulier delicto suo dotem amittit, quod suberat maritus illam alendi, cessat, sicuti cum dos promissa, est, & non soluitur, non obligatur maritus vxorem alere ita non obligatur, cum culpa mulieris dos auferat. Sanchez lib. 9. de matrim. disp. 5. num. 10. consentit Farinacius alios referens, de haer. quae lib. 190. num. 54. Totam obligationem refunditur in parentes, vt bene probat Molin. lib. 2. de primogen. cap. 16. num. 24. Quod si hi alere eam non possunt, tunc ratione solius vinculi conjugalis, & mutui amoris tenebitur vxor alere. Adde est concedamus maritum teneti alere vxorem sic alienantem dotem, vt concedit Anton. Gomez, supra dict. l. 78. Tauri, num. 5. Cañillo ibi in fine. Simancas de catholic. in fine tit. 6. n. 19. Sordus de aliment. tit. 7. quae lib. 2. num. 6. & 7. aliter non inferunt inde confiscari dotem non posse; quia dos docet mariti quoad dominium, & proprietatem, sed solum quoad administrationem in sustentationem familiae, quae administratione cessat sub lato fundamento, sicut si casu periret: & si casu dos casu periret non exculat maritum ab alenda vxore, vt colligitur ex l. si cum dotem, 23. §. si maritus, ff. solutio matrim. ita neque haec confiscatio exculat debet, quia haec obligatio alendi vxorem ex vinculo coniugali tunc nascitur, quo non dissoluto, non dissoluitur haec obligatio.

8 Secunda difficultas est, an possit dos confiscari quoad proprietatem, & usufructum, si pactum esset inter virum, & vxorem, vt committente vxore aliquod delictum ex illis ob quae imponitur confiscatio, eo ipso ad virum proprietatem, & usufructum dotis deueniret. Affirmant aliqui confiscari posse, neque impeditur ab illo pacto, sic Barbosa l. si constante, 25. ff. solutio matrim. §. si non. Sanchez lib. 2. cap. 17. num. 32. quod non videtur iuris ratio. Mouentur quia illud pactum derogat legi communi statuenti confiscationem bonorum delinquentis. Ergo nullum est, iuxta L. ius publicum ff. de pactis.

9 Ceterum credo ad maritum reuerti dotem, neque posse tunc confiscari. Mouetor, quia tunc dos prohibetur alienari expressè, & non in fauorem delinquentis, cum vxori delinquenti non applicetur, neque in fraudem fisci, cum non sit post delictum commissum, sed casu quo committatur. Ergo tale pactum nullum est, & ratione illius maritus ius habet quantum ad dotem, & preferendus est fisco. Faciunt ea quae diximus supra loquentes de maioribus, & ita firmavit expressè Baiard. addit. ad Clarum lib. 6. q. 78. num. 63. Peregr. de iure fisci lib. 5. tit. 1. num. 83. & 118. Farinacius alios referens, quae lib. 5. num. 115.